

22 650 (R1438)**Statuut en Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie met Facultatief Protocol; Nice, 30 juni 1989; Internationaal telecommunicatie reglement; met Bijlagen en Slotprotocol; Melbourne, 9 december 1988 en het Radioreglement, met Bijlagen; Genève, 6 december 1979****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitter van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 3 juni 1992

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 5 juni 1992. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 5 juli 1992.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 30 juni 1989 te Nice tot stand gekomen Statuut en Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie met Facultatief Protocol (Trb. 1990, 120);² alsmede het op 9 december 1988 te Melbourne tot stand gekomen Internationaal telecommunicatie reglement, met Bijlagen en Slotprotocol (Trb. 1990, 59) en het op 6 december 1979 te Genève tot stand gekomen Radioreglement met Bijlagen (Trb. 1990, 132.)²

Een toelichtende nota bij de verdragen treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 5 juni 1992 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91.(1), add.art.XXI, GW; Art.61(3), G.W.1972, en Art.24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

In 1932 is het Internationaal Verdrag betreffende de Telecommunicatie (ITU-verdrag) tot stand gekomen, waarbij de Internationale Telecommunicatie Unie in het leven is geroepen. Het Verdrag is sindsdien meerdere malen vervangen door een gewijzigd Verdrag. Het laatste door het Koninkrijk bekrachtigd ITU-verdrag is gesloten op 6 november 1982 te Nairobi, (Trb. 1983, 164). Deze verdragen behoeften op grond van een machtigingsartikel (artikel 16) in de toen van kracht zijnde Telegraaf- en Telefoonwet (Stb. 1904, 7) niet de goedkeuring van de Staten-Generaal. Op 1 januari 1989 werd de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 vervangen door de Wet op de telecommunicatie voorzieningen (WTV) (Stb. 1988, 52). De WTV kent geen machtigingsartikel als artikel 16 van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904. Sedert 1 januari 1989 geldt dan ook ten volle de in artikel 91, eerste lid, van de Grondwet neergelegde eis van parlementaire goedkeuring voor het thans voorliggende Statuut en Verdrag van de Internationale Unie voor Telecommunicatie, met Facultatief Protocol, en eventuele toekomstige wijzigingen c.q. aanvullingen.

De ITU is de gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties op het terrein van de telecommunicatie. Er zijn honderdzesenzestig staten bij deze organisatie aangesloten. In Nederland vervult de Hoofddirectie Telecommunicatie en Post van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat de rol van telecommunicatie-administratie, en de PTT de rol van Recognized Private Operating Agency (RPOA). In die hoedanigheid kan de PTT deel uitmaken van de Nederlandse delegatie naar ITU-conferenties en deelnemen in consultatieve organen van de ITU en studiegroepen daarvan. De PTT heeft de plicht de uit het ITU-verdrag, met de daarbij behorende bijlagen en Reglementen (het Internationale Telecommunicatiereglement en het Radioreglement) voortvloeiende verplichtingen na te komen. In artikel 10 WTV is deze verplichting uitdrukkelijk aan de PTT opgelegd. Op Aruba en de Nederlandse Antillen vervullen SETAR (Servicio Telecommunicacion Aruba) respectievelijk SETEL N.V. (Servicio Telekomunikashon N.V.) een rol die te vergelijken is met de PTT alhier.

Het Verdrag van Nairobi van 1982 bevatte zowel fundamentele bepalingen betreffende de structuren van de organisatie, als operationele bepalingen betreffende de werking van de organisatie.

Constitutie en Conventie

Bij resolutie no. 62 van de Plenipotenciaire Conferentie van de Unie (Nairobi 1982) is de «Group of Experts Basic Instrument of the Union» ingesteld die werd belast met de voorbereiding van de opsplitsing van de Conventie in een Statuut, bevattende de constituerende bepalingen, en een Verdrag, bevattende de operationele bepalingen van de Unie. Tijdens de van 22 mei tot en met 30 juni 1989 te Nice gehouden Plenipotenciaire Conferentie hebben de Lidstaten de opsplitsing in Statuut en Verdrag geëffectueerd. De procedure tot periodieke bijstelling van de tekst van beide Verdragen is eveneens vereenvoudigd: diende het oude verdrag bij wijziging in zijn geheel vervangen te worden, artikel 44 van de Constitutie en artikel 35 van de Conventie bepalen dat deze bij besluit op voorstel van elk der leden van de Unie kunnen worden geamendeerd; deze artikelen geven tevens aan dat instemming van een meerderheid van de leden van de Unie al haar leden bindt.

De voor wijziging vereiste meerderheden ter conferentie, waarbij een quorum vereist is van ten minste de helft der geaccrediteerde delegaties met stemrecht, verschillen zoals uit onderstaand schema moge blijken.

	aannemen	inwerkingtreden
Constitutie	vereist instemming van $\frac{2}{3}$ van de geaccrediteerde delegaties met stemrecht	bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door $\frac{3}{4}$ der Lidstaten bindt allen
Conventie	vereist instemming van $\frac{1}{2}$ van de geaccrediteerde delegaties met stemrecht	bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door $\frac{2}{3}$ der Lidstaten bindt allen

Het aannemen van een amendement op het Statuut of Verdrag wijkt niet af van hetgeen gebruikelijk is bij internationale organisaties: het hoogste vertegenwoordigende lichaam stelt de tekst van het amendement vast. Een dergelijk amendement dient – eventueel na het doorlopen van de daarvoor nationaal voorgeschreven procedures – door $\frac{3}{4}$, respectievelijk $\frac{2}{3}$ van de Lidstaten te worden bekrachtigd, aanvaard, c.q. goedgekeurd, waarna het voor alle Lidstaten bindend wordt. Hier te lande zal een amendement derhalve in overeenstemming met artikel 91, eerste lid, van de Grondwet ter goedkeuring aan de Staten-Generaal worden aangeboden. Heeft evenwel het vereiste aantal Lidstaten zijn instemming betuigd om door het amendement gebonden te worden, dan zal het amendement ook voor het Koninkrijk in werking treden. De in het Koninkrijk lopende procedure van artikel 91, eerste lid, van de Grondwet is niet langer vereist en het amendement treedt in werking op grond van artikel 92, van de Grondwet.

Administratieve Reglementen

De splitsing in twee instrumenten heeft ook gevolgen voor het systeem van binding aan de aan het ITU Verdrag verbonden Reglementen. Tot nu toe hield de bekrachtiging van een volgende tekst van het ITU Verdrag tevens aanvaarding van nieuwe Reglementen in, alsmede van in bestaande Reglementen aangebrachte wijzigingen. In de nieuwe opzet, is een aparte regeling opgenomen in artikel 43 van het Statuut voor aanvaarding van wijzigingen van deze Reglementen. Wijzigingen in de teksten van evengenoemde Reglementen voorgesteld na 30 juni 1989, zullen voor de Lidstaten die deze ondertekenen, voor zover hun nationale wetgeving zulks toelaat, gedurende zes en dertig maanden voorlopig van toepassing zijn. Binnen zes en dertig maanden dienen de Lidstaten kenbaar te hebben gemaakt of zij al of niet door de wijzigingen wenselijk te worden gebonden. Stemt een Lidstaat in met de wijziging van het Reglement dan eindigt op dat moment de voorlopige toepassing daarvan en wordt de binding definitief; stemt een Lidstaat niet in met de wijziging van het Reglement dan zal de voorlopige toepassing voor hem eindigen zestig dagen na ontvangst door de Secretaris-Generaal van de betreffende notificatie. Lidstaten die niet hebben gereageerd gedurende die zes en dertig maanden, met inbegrip van de Lidstaten die de wijzigingen niet hebben ondertekend, worden na die periode definitief gebonden. Hieronder volgt een schematische weergave van het tot stand komen van wijzigingen der Reglementen.

	aannemen	inwerkingtreden
Administratieve Reglementen	ondertekening verplicht tot voorlopige toepassing	instemming met binding verplicht tot definitieve toepassing vanaf datum van kennisgeving; zes en dertig maanden stilzwijgen bindt een Lidstaat; kennisgeving dat niet wordt ingestemd doet voorlopige toepassing van het gewijzigde Reglement eindigen zestig dagen na ontvangst van de desbetreffende notificatie door de Secretaris-Generaal

Verwacht mag worden dat, gezien de dynamische ontwikkelingen die op telecommunicatiegebied plaatsvinden, de Reglementen aan regelmatige herzieningen onderworpen zullen zijn.

Wat de vraag naar de noodzaak van parlementaire goedkeuring van deze Reglementen betreft zij het volgende opgemerkt.

Artikel 1, tweede lid, onder h, gelezen in samenhang met artikel 4, van het Statuut bepaalt dat de ITU onder andere reglementen opstelt voor de praktische reglementering van het radioverkeer en de telecommunicatie ter uitvoering van de haar onder artikel 1, eerste lid, opgedragen doelstellingen.

Vanwege de uitvoerende aard van de Reglementen zal in de toekomst voor het aanvaarden van wijzigingen en aanvullingen daarvan geen parlementaire goedkeuring vereist zijn op grond van artikel 62, eerste lid, onder b, van de Grondwet naar de tekst van 1972.

Door de Administratieve Wereld Telegraaf en Telefoon Conferentie (WATTC) werd in 1988 in Melbourne, het Internationale Telecommunicatiereglement opgesteld (Trb. 1990, 59) en door de Wereld Administratieve Radio Conferentie (WARC) in 1978 in Genève, het Radioreglement (Trb. 1990, 132). Deze twee Reglementen zijn dus tot stand gekomen vóór het Statuut en voor de parlementaire goedkeuring daarvan. Aangezien daardoor met betrekking tot de Reglementen ondanks hun uitvoeringskarakter nog geen beroep kan worden gedaan op artikel 62, eerste lid, onder b, van de Grondwet naar de tekst van 1972, worden ook deze Reglementen thans ter goedkeuring voorgelegd.

Financiën van de ITU

De begroting van de Unie wordt tijdens de Plenipotenciaire Conferenties vastgesteld voor de periode tot de volgende Conferentie (artikel 17, juncto artikel 8 van het Statuut). Gedurende de in 1990 afgesloten «Nairobi»-periode bedroeg de contributie van het Koninkrijk 10 contributie-eenheden (in 1990 ten belope van Zwitserse Franken 2 650 000). Naar aanleiding van de voorgestelde verhoging van het budget van de ITU met 25% heeft de eerste ondergetekende de Unie bericht dat het Koninkrijk in het vervolg kiest voor een bijdrage van 8 contributie-eenheden, waardoor de bijdrage in het eerste jaar van de «Nice»-periode (1991) verminderde tot Zwitserse Franken 2 334 400. Gedurende het verdere verloop van de «Nice»-periode zal dit bedrag jaarlijks met 2 à 3% toenemen.

Facultatief Protocol

Het Statuut en Verdrag treden in werking dertig dagen nadat het 55ste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een Lidstaat is gedeponereerd.

Op dezelfde datum treedt ook het Facultatief Protocol in werking. Met

dien verstande dat tenminste twee akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot het Protocol op die datum zijn gedeponeerd. Zo niet dan treedt het in werking op de dertigste dag na de datum waarop de tweede akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding is gedeponeerd bij de Secretaris-Generaal van de Unie (artikel 3 van het Protocol juncto artikel 47 van het Statuut).

Het Protocol voorziet in een bindende aanwijzing van een arbiter door de Secretaris-Generaal, indien de Leden niet zelf binnen drie maanden na de kennisgeving van het geschil een arbiter aanwijzen; zulks in aanvulling op de in artikel 34 van het Verdrag vervatte arbitrageregeling. De Lidstaten zullen onder deze arbitrageregeling bij overeenkomst bepalen of de arbitrage door personen, besturen of regeringen zullen plaatsvinden. In geval van arbitrage door personen, mag de arbiter geen ingezetene zijn van de Staat partij bij het geschil, noch woonplaats hebben in een van de Staten partij bij het geschil, noch in dienst van die Staat zijn.

In geval arbitrage door besturen of regeringen zullen deze worden gekozen uit de Lidstaten welke niet betrokken zijn bij het geschil, maar wel partij zijn bij de overeenkomst welke heeft geleid tot het geschil (artikel 1 van het Facultatief Protocol, juncto artikel 34 van het Verdrag).

Het Protocol kan geamendeerd worden door de Leden van de Unie, welke partij zijn bij dit Protocol, tijdens een Plenipotenciaire Conferentie.

Koninkrijkspositie

De Regering van Aruba wenst, evenals bij het Verdrag van 1982, medegelding voor bovengenoemd Statuut, de Reglementen en het Verdrag met Facultatief Protocol.

De Regering van de Nederlandse Antillen beraadt zich nog over de wenselijkheid van medegelding.

Teneinde het mogelijk te maken dat wanneer de Regering van de Nederlandse Antillen medegelding wenselijk zal achten, die medegelding direct tot stand wordt gebracht, wordt goedkeuring voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek